

សង្ឃ័រកៅដានីយ័លៃ - លខេសាមសិបបី

“តុរា” របស់ពុរៈ ដលៃតុរាហានបោះបង់លើពុរៈរាជកុរិកុយចុហាប់ថុងអៃទិតុយៈ
ការិភាគទំនាយអំពី ដានីយ័លៃ ជំពូក ៦

Jeff Pippenger
2023-12-28

«តុរា» របស់ពុរៈ ដលៃអាចមើលយើងហាន
តុរាហានបោះបិទនលៃពលេមានកុរិកុយចុហាប់ថុងអៃទិតុយ។

«គុមាននណាមុនាក់កុនុងចំណោមយើងនឹងទទួលបានតុរាហានរបស់ពុរៈឡើយ
ខណៈដលៃអតុតចរិតរបស់យើងនលៃមានសុនាមបុរាណ ឬមនុទិលណាមួយនលៃលើវា។
ការកតែមុរកំហុសខុរៈខាតនលៃកុនុងអតុតចរិតរបស់យើង
ការសមុភាគពុរវិហានពុរលើងឲ្យផុតពីសចេកុដីមិនបរិសុទ្ធគុរបយ៉ាង
នោះគឺជាការកិច្ចចង់ដលៃបានទុកឲ្យយើងផុតពីវា។ បនុទាបមក
ភូលរៀងចុងកុរោយនឹងផុតពីមកលើយើង
ដូចដលៃភូលរៀងដំបូងបានផុតពីលើពួកសិសុសនលៃថុងប្រៃណុយទី៥០....»

«បងបុរេនទាំងឡាយអើយ អុនកកំពុងផុតពីអុរិកុនុងកិច្ចការដ៏ធំនៃការរៀបចំនេះ?
អស់អុនកដលៃកំពុងរួមខុលួនជាមួយលោកិយ កំពុងទទួលយកលំនាំរបស់លោកិយ
ហើយកំពុងរៀបចំសម្រាប់សញ្ញានៃតុរាហាន។
ឯអស់អុនកដលៃមិនទុកចិត្តលើខុលួនឯង ដលៃកំពុងបនុទាបខុលួននលៃចំពោះពុរៈ
និងកំពុងសមុភាគពុរលើងរបស់ខុលួនដោយការគោរពតាមសចេកុតីពិត
អុនកទាំងនេះកំពុងទទួលយកលំនាំសុថានស្អាត
ហើយកំពុងរៀបចំសម្រាប់តុរាហានរបស់ពុរៈនលៃលើផ្ទះរបស់ពួកគេ។
នលៃពលេកុរិកុយនោះតុរាហានបុរាសចេញ ហើយសុនាមតុរាហានបោះចុះ
លកុខណៈរបស់ពួកគេនឹងនលៃតែបរិសុទ្ធ និងឥតសលៃហុមងអស់កលុបដានីចុច»។
Testimonies, volume 5, 214, 216.

ដានីយ័លៃទទួលបានតុរាដលៃអាចមើលយើង
នលៃពលេដលៃគាត់តុរាហានបោះចូលកុនុងរូងសិងហា ដូចនេះ
ជំពូកនេះកំពុងតំណាងឲ្យកុរិកុយចុហាប់ថុងអៃទិតុយ។

បនុទាបមក បុរេនទាំងនោះបានបុរេមូលផុតកុនាចូលទៅគាល់សុតចេ ហើយទូលសុតចេថា
«បពិត្រសុតចេ សូមទូរង់ផ្សាបថា ចុហាប់របស់ជនមឌើ និងជនពរុស គឺថា កុរិកុយ
ឬបញ្ញត្តិគុតិណាមួយដលៃសុតចេបានបង្កគាប់បង្កកើតឡើង
នោះមិនអាចផុតពីបុរេនទាំងឡើយ»។ នោះសុតចេក៏បានបញ្ជា
ហើយគេនាំដានីយ័លៃមក បោះចូលទៅកុនុងរូងសិងហា។
រួចសុតចេបានបនុទូលនឹងដានីយ័លៃថា «ពុរៈរបស់អុនក ដលៃអុនកគោរពបុរេនទាំងនិច្ច
នោះពុរៈអង្កតនឹងបុរេសអុនកឲ្យយូរ»។ ហើយគេហោនយកចម្លើយមកដាក់បិទមាត់រូង
ហើយសុតចេបានបោះតុរាដោយចិត្តចៀនតុរាហានរបស់ទូរង់ផុត
និងដោយចិត្តចៀនតុរាហានរបស់ពួកមហាសនោបក៏របស់ទូរង់
ដើម្បីកុំឲ្យមានការផុតពីបុរេនទាំងនលៃបានសមុរេចទាក់ទងនឹងដានីយ័លៃ។
ដានីយ័លៃ ៦:១៥-១៧។

រឿងរ៉ាវនេះមិនមានបញ្ចប់នៅទីនោះទេ

ប៉ុន្តែវាបញ្ចប់នៅកន្លែងដែលវាបានចាប់ផ្តើម។ ខុសប៉ុន្មានទាក់ទងនឹងយ៉ែល ជំពូក ៦ បង្ហាញអំពីសហព័ន្ធធាតុដែលបានដឹកនាំជាមុនដោយមហាមនុស្សមួយរយមកនាក់ និងបុរាណបរិច្ឆេទជាងពីរនាក់ ប៉ុន្តែក៏មានអ្នកប្រឹក្សា មហេន្ទ្រាគារ និងអភិបាលផងដែរ។ សម្តីនៃបុរាណបរិច្ឆេទនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង

ដើម្បីបំបែកបញ្ហាទាក់ទងនឹងសុត្វេន្ទ្របៀតបៀនដានីយ៉ែល។

រឿងរ៉ាវនេះបញ្ចប់ដោយការជំនុំជម្រះរបស់ពួកគេ ពីព្រោះពួកគេកំពុងតំណាងឲ្យការជំនុំជម្រះពិសេសមួយដែលកើតឡើងនៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យ;

ជាការជំនុំជម្រះដែលមិនមែនជាការកែតម្រូវនៃកំណត់ត្រាដែលបានដាក់ឲ្យដឹង ឬសុត្វេន្ទ្រ

ប៉ុន្តែផ្នែកនៃកំណត់ត្រាដែលបានបំបែកបញ្ហាទាក់ទងនឹងសុត្វេន្ទ្រ

ព្រះរាជាមានបង្គាប់

ហើយគេបាននាំបុរសទាំងនោះដែលបានចោទប្រកាន់ដានីយ៉ែលមក

ហើយគេបានបោះពួកគេទៅក្នុងរូងសិងហ្ន ពួកគេ កូនៗរបស់ពួកគេ

និងភរិយារបស់ពួកគេផង; ហើយសិងហ្នទាំងនោះមានអំណាចលើពួកគេ

ហើយមានកម្មវិធីផ្សេងៗទៀតទាំងអស់របស់ពួកគេដាច់ណាក៏ដោយ

មុនពេលដែលពួកគេដល់ហត្ថលេខា។ ដានីយ៉ែល 6:24។

នៅក្នុងស្ថានភាពពុំយករណ៍ នោះតែងតែជាក្រុមជំនុំដែលបំបែកបញ្ហាទាក់ទងនឹង ហើយ ជំពូកទីបួនមួយកំពុងកំណត់សម្គាល់អំពីការបំបែកបញ្ហាទាក់ទងនឹងអនុវត្តបុរាណបរិច្ឆេទ និង សុត្វេន្ទ្រ។ បន្ទាប់ពីអាហារប្រចាំថ្ងៃការសម្តែងយ៉ាងខ្លាំងក្លានៃព្រះចៅស្តេចរបស់ព្រះន លើលើកនៃកំណត់ត្រា អំពីយ៉ាងនោះគាត់បានកាត់ក្បាលរៀងគ្នាឡប់ទៅរកយសបៀលវិញ។

អាហារប្រចាំថ្ងៃមានហត្ថលេខាមួយសម្រាប់គិតថា

យសបៀលនឹងមិនត្រូវបានបោះបង់ដោយសាក្សីដ៏មានអំណាចនៃព្រះចៅស្តេចរបស់ព្រះនោះទេ

ប៉ុន្តែវាអាចត្រូវបានបំបែកបញ្ហាទាក់ទងនឹងសុត្វេន្ទ្រដោយយ៉ាងផ្សេងៗទៀតដែលយសបៀលមានចំពោះអំពីយ៉ាង។

រឿងរបស់អំពីយ៉ាងក្នុងការប្រឈមមុខនឹងអាហារ

និងយសបៀល ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដោយទៀតនៅក្នុងរឿងរបស់យ៉ូហានបាទីស្ទ

(ដែលជាអំពីយ៉ាង) និងហង្ស និងហង្សខាង។

នៅក្នុងខ្សែបង្គោលកំណត់ត្រារបស់ទ្រង់ ពេលហង្សខាងដែលស្តុកមានសន្ទុយថាដឹងបុរសពាក់កណ្តាល

នៃអាណាចក្ររបស់ខ្លួនដល់សាឡាម (កូនស៊ីរបស់ហង្សខាង) ទ្រង់មិនបានរំពឹងថា

ហង្សខាងនឹងទាមទារកុហករបស់យ៉ូហានឡើយ។ ពួកសុត្វេន្ទ្រ មិនថាអាហារ ហង្សខាង ឬដារីយុស

ក៏ដោយ ត្រូវបានស្តុកមិនបរិសុទ្ធបញ្ញត្តិ

តាមរយៈរបស់ពួកហង្សខាងក្នុងក្រុមរបស់យសបៀល ឬរបស់កូនស៊ីហង្សខាង

ឬសម្តីនៃធាតុបុរាណបរិច្ឆេទរឿងរបស់ដានីយ៉ែល។

ពីឡាត់ត៍ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយពួកបូជាចារ្យពុទ្ធសាសនាផងដែរ ដែលកំណត់ឲ្យ "ព្រះវិហារ"

របស់ជនជាតិយូដា ហើយព្រះវិហារមួយកំណត់ដោយស្តុកមុនាក់។

ការបំបែកបញ្ហាទាក់ទងនឹងស្តុកនៃស្តេចនាយ

ហើយសាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាទីបី គឺជាកុហកដែលត្រូវបានប្រើ

ដើម្បីបំបែកបញ្ហាទាក់ទងនឹងការសហប្រជាជាតិនៅក្នុងច្បាប់ក្រោយ

តាមរយៈការបង្កការភ័យខ្លាច។ ទាំង «ការបំបែកបញ្ហាទាក់ទងនឹង» និង «កុហក»

ដែលបង្កើតការបំបែកបញ្ហាទាក់ទងនឹង

ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះរដ្ឋហើយ។

គ្មានទីរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម

និងការដល់សម្បត្តិចេញបក្សលាងជាបុរាណទីបំរើក្នុងចំណោមបុរាណទាំងប្រាំពីរ ក៏ត្រូវបាន
កំណត់អត្តសញ្ញាណឈ្មោះហើយផងដែរថាជាផ្នែកមួយនៃសារដ៏ល្អបំរើក្នុងប្រទេសកម្ពុជា
ចុងក្រោយ គឺជាការប្រើសម្បត្តិដែលបំរើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះ
ការលាតត្រដាងការបោះបង្គោលបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុសនៃក្នុងដីដីយុសនៃជំពូក២
គឺជាផ្នែកមួយនៃសារដ៏ល្អបំរើក្នុងការស្រាវជ្រាវនៃពាក់កណ្តាលអន្តរកាល។
ការបោះបង្គោលបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុសនៃក្នុងដីដីយុសនៃជំពូក២
ហើយដោយហេតុនេះមានបុរាណវិទូមួយចំនួនដែលបានបញ្ជាក់ពីការបោះបង្គោល
និងចុងក្រោយ។ នៅក្នុងការបោះបង្គោលបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស
បុរាណវិទូបីក្នុងចំណោមប្រាំពីរ និងមហាជនកុមារមួយរយមកនាក់
គឺជាអ្នកកំណត់នៃសារដ៏ល្អបំរើក្នុងការបោះបង្គោលបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស
ដ៏ល្អបំរើក្នុងដីដីយុសនិងដីដីយុស។

មួយរយមកនៃ ជានិមិត្តសញ្ញានៃសិស្សរបស់ព្រះ នៅចុងបុណ្យទី៥០។

ហើយនៅចុងទាំងនោះ ព្រះយេស៊ូវបានបោះបង្គោលបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស
ហើយមានបុរាណវិទូថា (ចំនួនឈ្មោះទាំងអស់នៃជួបជុំគ្នា
មានបុរាណវិទូមួយរយមកនាក់)។ ក៏ចុះការ ១:១៥។

បុណ្យចុងទីហាសិប ជានិមិត្តសញ្ញានៃចេញបក្សលាងអែទីក្យ
នៃពេលវេលាដែលបានបោះបង្គោលបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស
ហើយមេដឹកនាំមួយរយមកនាក់ដែលបានបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស
គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃបុរាណវិទូដែលបានបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស
ក្រុមពីរបុរាណវិទូដែលបានបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស
ត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈបុរាណវិទូបីក្នុងចំណោមប្រាំពីរនាក់
និងមេដឹកនាំក្នុងចំណោមប្រាំពីរនាក់។
បុរាណវិទូទាំងពីរនាក់ត្រូវបានបោះបង្គោលបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស
ក្រុមទាំងពីរដែលបានបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស កំណត់ឱ្យក្រុមព្រះយេស៊ូវដែលបានបញ្ជូន
និងក្រុមបុរាណវិទូដែលបានបញ្ជូនទៅក្នុងដីដីយុស។

រទេនាដល់ពួកអ្នកគង់រាល់ដល់បំផុត
និងបំបែកខ្ទេចខ្ទីចោយហ្វូងចៀមនៃស្រីម្នាក់របស់យើង!
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់នឹងពួកអ្នកគង់រាល់ដល់ចិត្តចម្លែករបស់យើងថាៈ
អ្នករាល់គ្នាបានបំបែកខ្ទេចខ្ទីចោយហ្វូងរបស់យើង
ហើយបានបញ្ជូនពួកវាចេញទៅ ហើយមិនបានថែរក្សាពួកវាទេ។ មើល
យើងនឹងដាក់ទោសលើអ្នករាល់គ្នាតាមអំពើអាក្រក់របស់អ្នករាល់គ្នា
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយយើងនឹងប្រមូលសំណល់នៃហ្វូងរបស់យើងចេញ
ពីគ្រប់ប្រទេសដែលយើងបានបញ្ជូនពួកវាទៅ
ហើយនឹងនាំពួកវាឱ្យប្រមូលកាន់កាប់របស់ពួកវាវិញ; ហើយពួកវានឹងបង្កើតផល
និងកើនឡើងវិញ។ ហើយយើងនឹងតែងតាំងអ្នកគង់រាល់លើពួកវា
ដល់នឹងចិត្តចម្លែក; ហើយពួកវានឹងមិនភ័យខ្លាចទៀតឡើយ
មិនតែសុំលុកទៀតឡើយ ហើយក៏មិនខ្វះហត់ទៀតដែរ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ មើល ចុងទាំងឡាយកំពុងមកដល់

នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដល់យើងនឹងបង្កើតមតិសាខាសុចរិតមួយសម្រាប់ដាវីឌ
ហើយសុចរិតមួយព្រះអង្គនឹងសោយរាជ្យ ហើយរងរឿង
ហើយនឹងប្រតិបត្តិការជំនុំជម្រះ និងសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃលើផែនដី។
នោះក្នុងចុងបែបសំឡេង យូដានឹងបានសេចក្តីសង្គ្រោះ
ហើយអ្វីស្រស់ស្អាតនឹងរស់នៅដោយសុវត្ថិភាព;
ហើយនេះជាព្រះនាមដ៏ល្អនឹងត្រូវបានហៅថា «ព្រះយេស៊ូវ»
ជាសេចក្តីសុចរិតរបស់យើង។ ដូច្នេះ មើល ចុងទាំងឡាយកំពុងមកដល់
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដល់ពួកគេនឹងមិននិយាយទៀតថា
«ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់
ទ្រង់ដល់បាននាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែលឡើងចេញពីស្រុកអស៊ីប» ទៀតឡើយ; ប៉ុន្តែថា
«ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ ទ្រង់ដល់បាននាំឡើង
នឹងបាននាំពួកពុទ្ធសាសនាដ៏ស្រស់ស្អាតចេញពីស្រុកខាងជើង
និងពីគ្រប់ប្រទេសដ៏ល្អដ៏ល្អបានបណ្តេញពួកគេទៅ»;
ហើយពួកគេនឹងរស់នៅក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន។
ចិត្តរបស់យើងនាំខាងក្នុងបានហាក់ប៉ែកដោយសារពួកហោរា;
ឆ្លើយទាំងអស់របស់យើងញ័រ; យើងដូចជាមនុស្សស្រស់ស្អាត
ហើយដូចជាមនុស្សដ៏ល្អស្រស់ស្អាតគ្រប់គ្រង ដោយសារព្រះយេស៊ូវ
និងដោយសារព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ដុបិត
ស្រុកនេះពេញទៅដោយមនុស្សស្អាតកុបក់; ដុបិតដោយសារការប្រមាថសុបថ
ស្រុកនេះកំពុងស្ថានភាព; ទីដ៏រីករាយនៃទីរោងចក្របានសង្កត់អស់
ហើយផ្សេងៗដ៏ល្អរបស់ពួកគេដាច់ពីអាក្រក់
ហើយកម្ពស់របស់ពួកគេមិនត្រឹមត្រូវដែរ។ ដុបិត ទាំងហោរា
និងបូជាច្បាស់សុទ្ធតែមិនបរិសុទ្ធ; មិនហើយ នៅក្នុងព្រះដំណាក់របស់យើង
យើងបានឃើញអំពីអាក្រក់របស់ពួកគេ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ហេតុនេះ
ផ្សេងរបស់ពួកគេនឹងក្លាយជាផ្សេងអំពីនោះនៅក្នុងទីដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ពួកគេ;
ពួកគេនឹងត្រូវបានបញ្ចូលទៅមុខ ហើយនឹងដួលនៅទីនោះ; ដុបិត
យើងនឹងនាំអំពីអាក្រក់មកលើពួកគេ គឺនាំនូវការគួរឲ្យពិនិត្យរបស់ពួកគេ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ យេរេមា 23:1-12។

«ឆ្លើយនៃការយាងមកពិនិត្យ» របស់យេរេមា
គឺជាការវិនិច្ឆ័យលើពួកអ្នកប្រកបដោយបញ្ញាដែលបានបញ្ជូនទៅដាវីឌយុស។
ការវិនិច្ឆ័យលើពួកហោរាក្នុងក្រុម និងពួកសង្ឃ
គឺជាបុរាណបទមួយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយ។ ហើយដូចជាបុរាណបទពុទ្ធសាសនាមួយបាននាំមុខ
ហើយបញ្ជូនទៅអាជ្ញាធររ៉ូម៉ាំងឲ្យប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទ
នោះការប្រកបដោយក្នុងដាវីឌយ៉ៃលជំពូក ៦
កំពុងតែលើកឡើងអំពីសេចក្តីពិតខាងទំនាយនោះដែរ។

បន្ទាប់ទំនាយនៃពួកទីប្រាំនៃ ដាវីឌយ៉ៃល បង្ហាញពីការវិនិច្ឆ័យជាស្តីប្រតិបត្តិ
ដល់ត្រូវបានអនុវត្តលើស្តីនៃគណបក្សសាធារណរដ្ឋ និងលើជាតិសហរដ្ឋអាមេរិក
នៃពេលច្បាប់ផ្ទៃក្នុងអាទិត្យ។
ការវិនិច្ឆ័យនោះត្រូវបានសម្រេចឡើងដោយសាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេនាទីប៊ី
ដល់បានលួចចូលមកក្នុងរាជ្យតាមរយៈជញ្ជាំងខាងត្បូងដល់គុណការណ៍ការពារ
បន្ទាប់នៃច្បាប់ផ្ទៃក្នុងអាទិត្យក្នុងជំពូកទីបីនៃ ដាវីឌយ៉ៃល កំណត់សម្គាល់ថា

បុរាជនរបស់ព្រះគ្រូវាបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញាមួយដល់លោកិយទាំងមូល
នៅក្នុងពលរដ្ឋនោះដែរ។ ជំពូកទីប្រាំមួយ
កំពុងផុតចោលពីការវិនិច្ឆ័យដដែលគ្រូវាបានអនុវត្តលើពុទ្ធការីក្នុងក្រុម
នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រដដែលនោះ។

នៅក្នុងក្រុមតុលាការនៃសហរដ្ឋអាមេរិក សុនដៃប្បត្តិស្មោះត្រង់ក្នុងជំនឿ
គ្រូវាបានបង្កើតឡើងពីមនុស្សពីរក្រុម គឺ
ក្រុមមួយដែលគាំទ្រចុងអាទិត្យដាច់ដៃបង្កាច់ ហើយក្រុមមួយទៀតដែលអះអាងដោយ
ឥតប្រយោជន៍ថាគាំទ្រចុងស្របប័ទ្មជាចុងដៃបង្កាច់។
សមភាគីរបស់ពួកគេនៅក្នុងសុនដៃសាធារណរដ្ឋ គឺគណបក្សសហរដ្ឋជាតិប្រយោជន៍
និងគណបក្សសាធារណរដ្ឋ។ សុនដៃក្នុងជំនឿទាំងពីរនេះ
គ្រូវាបានជានិមិត្តរូបដោយពួកសាឌូស៊ី និងពួកផារីស៊ីនៅសម័យព្រះគ្រីស្ទ។
បុរាណាធិបតីក្នុងជំនឿទាំងពីរ និងសង្គមមួយរយមកនៃកំណែ
ក្នុងការបោះបង្គោលចោលរបស់ដើម្បី
កំណែចម្លងបុរាណទាំងពីរនៃសុនដៃក្នុងជំនឿរបស់ប្បត្តិស្មោះត្រង់ដែរ។
ទោះបីនៅពេលដដែលនោះក៏ដោយ
ពួកគេដោតអង្គុយចោលពិតប្រាកដក៏ដោយ បរិបទទំនាយបញ្ជាក់ថា
គឺអំណាចសាសនាក្នុងជំនឿ ដែលបោះបង្គោលចោល។

រឿងនេះ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅលើភ្នំកាមរៃ
សម្ភាសន៍ពួកហ្វារ៉ាដាយក្នុងក្រុមបុរាណ គឺហ្វារ៉ាដាយរបស់ហាល និងហ្វារ៉ាដាយរបស់ព្រះស្រីកុការៈ
(អាសូឡូថ)។ ពួកគេទាំងអស់រួមគ្នាគាំទ្រដល់ការប្រឈមគ្នារវាងក្រុមជំនុំ និងរដ្ឋ
ពីព្រោះហាលជាទេវតាបុរស ហើយអាសូឡូថជាទេវតាស៊ីរី។ នៅទីបំផុត
អលើយ៉ាបានបុរាណវិទូពួកហ្វារ៉ាដាយក្នុងក្រុមនៃលើកភ្នំកាមរៃ
ដូចគ្នានឹងសម្ភាសន៍ធម្មតានៅក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ៦
ដែលគ្រូវាបានបោះចូលទៅក្នុងរណ្តៅត្រង់។

ហើយអលើយ៉ាបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
«ចូរចាប់ពួកហ្វារ៉ាដាយរបស់ព្រះហស្តទាំងនោះ; កុំឱ្យមានមនុស្សណាមួយរក្សាចម្លងសោះ»។
ហើយពួកគេក៏ចាប់ពួកគេនោះ; រួចអលើយ៉ានាំពួកគេចុះទៅដល់ស៊ីនីគីស្ទ
ហើយសម្ភាសន៍ពួកគេនៅទីនោះ។ ១ ពង្សាវតារក្រសួង ១៨:៤០។

ក្នុងរឿងភ្នំកាមរៃដដែលនោះ ដល់កំណែដោយយ៉ូហាន ហាទីស្ទ
អំណាចដែលបោះបង្គោលចោលគឺជាកូនស៊ីរី។
រឿងទាំងពីរកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកបោះបង្គោលចោលថាជាអ្នករាំ
មិនថានៅឡើយក្នុងរូបរបស់ពួកគេលើភ្នំកាមរៃ
ឬនៅក្នុងពិធីខួបកំណើតរបស់ហ្វូឌីស្ទដែលស្ថិតនៅ
ជាទីដៃសាឡូម៉ាសនាវ៉ាហ្វានៃការបោះបង្គោលចោលរបស់នាងនោះឡើយ។ ជាមួយគ្នា
បន្ទាប់ទាំងពីរនេះកំណត់អត្តសញ្ញាណការរួមបញ្ចូលគ្នានៃព្រះវិហារ និងរដ្ឋ
ដែលគ្រូវាបានបង្កើតឡើងយ៉ាងពេញលេញនៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យ
ហើយថាពួកព្រះវិហារក្នុងជំនឿស្របអាមេរិក គឺជាកូនស៊ីរីរបស់ហ្វូឌីស្ទ
ដដែលដោយសេបេល ដល់ទាំងពីរនេះសុទ្ធតែកំណែចម្លងសាសនាកាតូលិក។
ខួបកំណើតរបស់ហ្វូឌីស្ទសម្ភាសន៍ការបញ្ចប់នៃគរទីប្រាំមួយនៃស៊ីនីគីស្ទ
ប៉ុន្តែនៅពេលដំណាលគ្នានោះផងដែរ

វាសម្បត្តិខ្ពស់បំផុតនៃគរទីប្រាំពីរនៃព្រះយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ (អង្គការសហប្រជាជាតិ)។

នៅក្នុងព្រះបន្ទូលសន្យាដែលបានប្រទានដល់សាឡាមនោះ ហង្សឧបាយកលព្រះបន្ទូលបានពាក់កណ្តាលនៃគររបស់ខ្លួនដល់សាឡាម ដោយបញ្ជាក់ថា គរទីប្រាំពីរតំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នានៃពាក់កណ្តាលពួកជំនុំ និងពាក់កណ្តាលរដ្ឋ។ គរនោះចាប់ផ្តើមឡើងនៅពេលកុហលរបស់យ៉ូហានគួរបានប្រគល់ទៅឲ្យហង្សឧបាយកល។ ដោយហេតុនេះ គរទីប្រាំពីរគួរបានតំណាងនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៧ ថា បន្តសុចិត្តនៃក្រុនរយៈពេលដ៏ខ្ពស់បំផុតនោះ។ គឺនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ដល់សហភាពបីជួរគួរបានបង្កើតឡើង ពីព្រោះនោះទីនោះ សុតច្បាប់ដល់បានយល់ព្រមប្រគល់គរដ៏ខ្ពស់បំផុតរបស់ខ្លួនទៅឲ្យសត្រូវគ្រប់គ្រង សម្រាប់មួយ «ម៉ោង»។ «មួយម៉ោង» នោះ គឺជា «ម៉ោង» នៃវិបត្តិច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ដល់ចាប់ផ្តើមនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយបញ្ចប់នៅពេល មីកៃលកូរ៉េកាយឡើង។

ហើយសូន្យទាំងដប់ដល់អ្នកបានឃើញនោះ គឺជាសុតច្បាប់ដល់ ដល់មិនទាន់បានទទួលនៃគរនៅឡើយទេ; ប៉ុន្តែក្នុងក្រុងទេវលីកាជាសុតច្បាប់មួយម៉ោងជាមួយនឹងសត្រូវនោះ។ ពួកគេមានចិត្តតក់ស្លុត ហើយនឹងប្រគល់អំណាច និងកម្មវិធីរបស់ខ្លួនទៅឲ្យសត្រូវនោះ។ ពួកគេនឹងផ្ទេរវិស័យគ្រប់គ្រងជាមួយនឹងកូនចៀម ហើយកូនចៀមនឹងឈ្នះពួកគេ; ដុបិតទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់នៃអម្ចាស់ទាំងឡាយ និងជាសុតច្បាប់ស្មោះត្រង់ទាំងឡាយ; ហើយអស់អ្នកដែលនៅជាមួយទ្រង់ គឺជាអ្នកដែលបានគ្រាន់ហៅ ហើយបានផ្ទេរវិស័យ និងសូម្បីតែគ្រប់វិវរណៈ 17:12-14។

សុតច្បាប់ដល់ ដល់គួរបានតំណាងដោយហង្សឧបាយកល យល់ព្រមនៅថ្មីកែណែននៃគរទីប្រាំពីរ ឲ្យពាក់កណ្តាលនៃគររបស់ពួកគេទៅសត្រូវសាហារ។ ក្នុងអំឡុងវិបត្តិនៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ដល់គួរបានតំណាងថាជា «មួយម៉ោង»។ ក្នុង «ម៉ោង» នោះ ការសរសេរដោយដៃគួរបានសរសេរលើជញ្ជាំងរបស់ប៉ាលេស្ទាំង។ ក្នុង «ម៉ោង» នោះ សាឡាម មសោក និងអាបខេនកេរ៉ា គួរបានបោះចូលទៅក្នុងឡកុលីង ហើយគួរបានលើកឡើងក្នុងពពក ដូចជាសាក្សីទាំងពីរនៃវិវរណៈ ជំពូកទីដប់មួយ។ សម្តីនៃធម្មាភាពបីជាន់គួរបាននាំមករួមគ្នា ដោយការបោះបញ្ចេញនៃអនុវត្តដោយសត្រូវសាហារនៃផែនដី ដល់នាំកុលីងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ នៅចំពោះមុខមនុស្ស។

ហើយខ្ញុំបានឃើញសត្រូវមួយទៀតឡើងមកពីផែនដី; វាមានសូន្យដ៏រដូចជាកូនចៀម ហើយវានិយាយដូចជានាគ។ វាប្រើអំណាចទាំងអស់របស់សត្រូវមួយនៅចំពោះមុខវា ហើយផ្ទេរវិស័យនៃផែនដី និងអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីចុះវាយបង្កប់សត្រូវមួយ ដល់រដ្ឋសុលាបរបស់វាបានជាស្របច្បាប់។ វាផ្ទេរការអនុវត្តរយៈពេល ដល់ចុះនាក់ផ្ទេរវិស័យកុលីងផ្ទុកចុះពីស្ថានសួគ៌មកលើផែនដី នៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងឡាយ ហើយវាបញ្ជាក់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី ដោយសារការអនុវត្តទាំងនោះ ដល់វាមានអំណាចផ្ទេរវិស័យនៅចំពោះមុខសត្រូវនោះ ដោយនិយាយទៅកាន់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីថា ពួកគេគួរផ្ទេរវិស័យសម្រាប់សត្រូវនោះ ដល់បានទទួលរដ្ឋសុលាបដោយដាច់ ហើយក៏នៅរស់។ វិវរណៈ 13:11-14។

លោកិយមានត្រូវបោះបញ្ចេញនោះ មិនមែនដោយសារអពុភូតហេតុទាំងនោះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដោយ «មធ្យោបាយនៃអពុភូតហេតុទាំងនោះ» ដដែលមានអំណាចធុរវិធីមាន។ ពាក្យ «មធ្យោបាយនៃអពុភូតហេតុទាំងនោះ» ជាបុព្វលាភដែលមានបន្ទុកមែចូល ប៉ុន្តែវាផ្តល់ការសង្កត់ធ្ងន់នូវត្រូវទៅលើអពុភូតហេតុទាំងនោះ ដដែលគួរត្រូវបានកត់សម្គាល់យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន។ របៀបដែលសាកលវិទ្យាល័យ (ក្នុងន័យស្របច្បាប់) បោះបញ្ចេញនោះលោកិយ គឺសំខាន់ណាស់ដល់គួរសម្គាល់ ព្រោះឥឡូវនេះ យើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ជាក់ស្តែង ដដែលប្រជាជននៃភពនេះដឹកនាំក្នុងការស្រាវជ្រាវចិត្តកាមរយៈ «ផលប្រយោជន៍ព័ត៌មានដ៏លឿនអស្ចារ្យ» មួយ ដដែលគួរត្រូវបានគ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងដោយពួកពាណិជ្ជករពិភពនិយមនៃផែនដី។ ប្រធានបទនោះ យើងនឹងទុកសិនរហូតដល់អត្ថបទក្រោយៗ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងគ្រាន់តែកំពុងកត់សម្គាល់ថា ការបោះបញ្ចេញនោះរបស់ពួកប្រធានាធិបតី និងព្រះអង្គគម្ភាសទាំងឡាយ ដដែលមានប្រព្រឹត្តទៅលើដីវិស្វ គឺជាប្រធានបទនៃនាយដ៏ជាក់លាក់មួយ ដដែលផ្ទុកដោយធាតុពាក់ព័ន្ធជាច្រើន ដដែលគួរការឲ្យមានសុគតិ។

សម្ព័ន្ធពីផ្នែកនៃនោះ គួរត្រូវបាននាំឲ្យរួមគ្នាឡើង ដោយសារការបោះបញ្ចេញនោះនៃហ្វែនដូប្រឆាំងមុខរបស់សាធារណៈ នៅចំពោះមុខពួកអ្នកគ្រប់គ្រង ក្នុងពិធីឧបករណ៍របស់ហ្វែនដូ។ ការបោះបញ្ចេញនោះដដែលគួរត្រូវបានបង្កប់នូវការរំលោភ មានលក្ខណៈពិរុទ្ធភាព គឺជាការចោទប្រកាន់ថា ព្រះគ្រីស្ទកំពុងបង្ក និងជំរុញឲ្យមានការបោះបញ្ចេញនោះនឹងអំណាចរដ្ឋ ហើយថែមទាំងថា ទ្រង់កំពុងប្រមាថព្រះបន្ទូលប្រឆាំងនឹងអំណាចសាសនា។ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ គូប្រឆាំងបីមានមក្សមគ្គុទ្ទាទ្ទា អំណាចរដ្ឋ (រដ្ឋបាល), ហាហ្វស ដដែលជាព្រះគ្រីស្ទក្នុងកុលាប (ហាហ្វសក្នុងកុលាប), និងក្រុមជំនុំយុទ្ធជាដដែលមានក្នុងតំបន់នីមួយៗ (សក្តិសាសនា)។ ក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់នីមួយៗនោះមានបោះបញ្ចេញនោះអាជ្ញាធររដ្ឋ (រដ្ឋបាល) ដោយសេចក្តីជុំគ្នាពិរុទ្ធភាព គឺការបោះបញ្ចេញនោះ និងការប្រមាថព្រះ។

នៅពេលដែលស្ថិតិវិស្វគួរត្រូវបានដាស់ឲ្យដឹងជាចុងក្រោយអំពីមូលហេតុជំរុញរបស់អ្នក បោះបញ្ចេញនោះរបស់ទ្រង់ ទ្រង់គួរត្រូវបានបង្កប់នូវនិយមន័យនៃចូលទៅក្នុងរូងគោ។ និយមន័យនៃចូលទៅក្នុងរូងគោ ដោយសារការគោរពបូជាតិបត្តិរបស់គាត់ចំពោះក្រីក្រវិនិយោគរបស់ព្រះ។ ការភូតកុហកដដែលមានដាក់បង្កាញចំពោះដីវិស្វ គួរត្រូវបានសម្រេចឡើងដោយលើកតម្កល់ដ៏អន្តរាបស់ដីវិស្វ ដូចនេះមានរវាងទ្រង់មិនឲ្យ សុគតិមូលហេតុជំរុញរបស់អ្នកបោះបញ្ចេញនោះរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ការភូតកុហក និងការបោះបញ្ចេញនោះនៅក្នុងរឿងនិយមន័យ និងរូងគោ កំណត់អត្ថសញ្ញាណការគោរពបូជាតិបត្តិចំពោះព្រះថាជាការប្រមាថព្រះ និងការបោះបញ្ចេញនោះ ដដែលជាការបោះបញ្ចេញនោះពិរុទ្ធភាពដូចគ្នានឹងឈើឆ្កាង ហើយសញ្ញាសម្គាល់នៃឈើឆ្កាង ស្របគ្នានឹងសញ្ញាសម្គាល់នៃច្រហប់ចុងអាទិត្យ។

ការផ្តុកនូវទោសនៃអំណាចសាសនាដដែលបោះបញ្ចេញនោះ គឺជាប្រធានបទមួយនៃនាយព្រះគម្ភាស ដូចគ្នានឹងការពិតដែលថា អំណាចសាសនាបោះបញ្ចេញនោះអំណាចរដ្ឋផងដែរ។

«មនុស្សទាំងឡាយយើងឮថា ពួកគេត្រូវបានបោះបង្គោលចោល។
 ពួកគេចោទប្រកាន់គុណនាទៅវិញទៅមកថា បាននាំពួកគេទៅកាន់សេចក្តីវិនាស; ប៉ុន្តែ
 គេត្រូវបានគេស្មានថាជាមនុស្សបាបបំផុតដែលបានបង្កើនបំផុតរបស់ខ្លួនមកលើ
 ជំនួសកម្មវិធីព្រះ។ អ្នកគង់វង្សមិនសូវទេ; គ្រប់គ្នាបានប្រាប់គ្នាអំពីវិញ្ញាណវិស័យ; ពួកគេហៅ
 នាមអ្នកស្នាក់នៅរបស់ខ្លួនឲ្យឮឆ្លើយពីក្រុមហ៊ុនរបស់ពួកគេទៅជាអសារភាពនឹង
 ហើយបៀតបៀនអស់អ្នកដទៃដែលបានបង្កើនបំផុតរបស់ខ្លួន។ ឥឡូវនេះ
 ក្នុងសេចក្តីអស់សង្ឃឹមរបស់ខ្លួន
 គ្រូទាំងនេះសារភាពចំពោះមុខពិភពលោកអំពីកិច្ចការបោះបង្គោលចោលរបស់ពួកគេ។
 មហាជនពោរពេញដោយកំហឹង។ «យើងវិនាសហើយ!» ពួកគេស្ទើរតែឡើងថា
 «ហើយអ្នករាល់គ្នាជាមូលហេតុនៃសេចក្តីអនុភាពរបស់យើង»;
 ហើយពួកគេបែរទៅប្រឆាំងនឹងអ្នកគង់វង្សក្នុងក្រុមហ៊ុន។
 មនុស្សដទៃដែលបានបោះបង្គោលចោលរបស់ពួកគេបំផុត
 នឹងប្រកាសបណ្តាញដ៏គួរឲ្យរន្ធត់បំផុតមកលើពួកគេ។
 ដដែលៗដែលបានបោះបង្គោលចោលក្នុងជ័យលាភីនៃពួកគេ
 នឹងត្រូវបានលើកឡើងសម្រាប់ការបំផ្លាញពួកគេ។
 ដាវទាំងឡាយដែលត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់សម្លាប់ប្រជាជនរបស់ពួកគេ
 ឥឡូវនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីបំផ្លាញសត្រូវរបស់ពួកគេវិញ។
 គ្រប់ទីកន្លែងដែលមានតម្លៃមូលដ្ឋាន និងការបង្កើនល្បឿន»។ The Great Controversy, 655.

ពួកមន្ត្រីកាន់សាសនាត្រូវបានគេបោះបង្គោលចោលដោយពួកព្រះគុណបិទបញ្ចប់
 ពីព្រោះហ្នឹងអ្នកតាមរបស់ពួកគេបានដឹងថា ខ្លួនត្រូវបានបោះបង្គោលចោលដោយសេចក្តី
 កុហកក្នុងក្រុមហ៊ុនដែលបានផ្តល់ឱកាសដោយមន្ត្រីកាន់សាសនាទាំងនោះ។ ប្រធានទាំងឡាយ
 និងពួកម្ចាស់ទាំងឡាយ ព្រមទាំងគ្រូសាររបស់ពួកគេ
 សុទ្ធតែទទួលបានការវិនិច្ឆ័យតបស្កន់ដូចគ្នា
 ដោយសារសេចក្តីកុហកដែលពួកគេបានផ្តល់ឱកាស។
 នៅពេលអលើយ៉ាបានសម្លាប់ពួកហោរាក្នុងក្រុមហ៊ុនលើកុំនក់ក្នុងលំដាប់
 ការតបស្កន់ដដែលនោះត្រូវបានគេដាក់ឈ្មោះថា «ការរុញជួយដីយ៉ាងធំ» និវរណៈ ជំពូក
 ១១ នៅពេលដែល «បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ» ត្រូវបានផ្តល់លំដាប់។

ហើយនៅម៉ោងដដែលនោះ ក៏មានរុញជួយដីយ៉ាងខ្ពស់មួយក្នុងក្រុមហ៊ុន
 ហើយមួយភាគដប់នៃក្រុមហ៊ុនក៏ដូចគ្នា ហើយក្នុងរុញជួយដីនេះ
 មនុស្សបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រត្រូវបានសម្លាប់ចោល;
 ហើយអស់អ្នកដទៃនៃសេសសល់ក៏ភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង
 ហើយច្បាស់ណាស់ពួកគេនឹងស្លាប់នៅពេលនោះ។ និវរណៈ 11:13

នៅក្នុងការសម្រេចចិត្តពេញលេញនៃជំងឺជំនឿបែបវិជ្ជាសាស្ត្រ
 មនុស្សបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រដែលត្រូវបានសម្លាប់ បានតំណាងឲ្យរាជវង្សនៃប្រទេសហាវ៉ាង។ នៅ
 «ម៉ោង» នៃរុញជួយដីជំងឺនោះ គឺជាច្បាប់ចុងក្រោយ
 មនុស្សបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រដែលត្រូវបានសម្លាប់ តំណាងឲ្យពួកអាដរនេទីសុទ្ធចុងក្រុមហ៊ុន
 ដែលឱនក្រហមចំពោះក្រុងរ៉ូម
 ពីព្រោះមានតម្លៃនៃយល់អំពីការទទួលខុសត្រូវនៃបុគ្គលិកបុរាណវិទ្យា
 ដែលទទួលបានការប្រកាសសាហាវ នៅពេលដែលច្បាប់ចុងក្រោយមកដល់។

«ការផ្តល់បុគ្គលិកបុរាណវិទ្យា គឺជាសញ្ញា ឬ សុនាមសម្រាប់នៃអំណាចរបស់ព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំង។
 អស់អ្នកដទៃ ដោយយល់ច្បាស់អំពីការទាមទាររបស់ពួកគេក៏ដូចគ្នា»

ហើយផ្ទុកនូវសេចក្តីសង្ឃឹមកាន់តាមចុងសែបុប្ផក្នុងក្បាលដៃក្បាលដៃជំនួសចុងពិត
នោះដោយការនោះហើយ ពួកគេកំពុងចង់យកការគោរពចំពោះអំណាចនោះ
ដែលមានក្នុងអំណាចនោះប៉ុណ្ណោះដែលមានបង្កគាប់វា។
សូមសម្គាល់របស់សត្វតិរច្ឆាន គឺជាចុងសែបុប្ផរបស់សត្វចេប៉ាប
ដែលពិតពេលវាមានទទួលយកជំនួសចុងដៃព្រោះមានកំណត់តាំង»។

«ប៉ុន្តែ ពេលវេលាសម្រាប់ទទួលសញ្ញានៃសត្វសាហាវ
ដូចដែលមានកំណត់ទុកក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយ នោះ មិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ។
ពេលវេលានៃការសាកល្បង ក៏មិនទាន់មកដល់ដែរ។
មានគ្រិស្តបរិស័ទពិតប្រាកដនៅក្នុងគ្រប់ព្រះវិហារ
រួមទាំងសហគមន៍ម៉ោងកាតូលិកផងដែរ។ គ្មាននរណាម្នាក់គួរមានការត្រឡប់ទៅសង្ឃឹម
រហូតទាល់តែពួកគេបានទទួលពន្លឺ
ហើយមានយើងកាតព្វកិច្ចចូលបែបញ្ញត្តិទីបួន។ ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលគ្រិស្តយើងចេញមក ដើម្បីបង្កើនឲ្យគោរពចុងសែបុប្ផក្នុងក្បាលដៃ
ហើយនៅពេលដែលសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបី
នឹងព្យាបាលមនុស្សទាំងឡាយកុំឲ្យយកបង្កាត់សត្វសាហាវ និងរូបសំណាករបស់វា នោះ
បន្ទាប់មក អស់អ្នកដែលនៅតែបែនច្រវាក់នៅក្នុងការរំលង
នឹងទទួលសញ្ញានៃសត្វសាហាវនៅលើផ្ទៃដី ឬនៅលើដីរបស់ពួកគេ។»

«ដោយជំហានដំបូង យើងកំពុងខិតជិតមកដល់សម័យកាលនេះ។
នៅពេលដែលក្រុមជំនុំបុរាណសាស្ត្រនានានឹងប្រឈមជាមួយអំណាច世俗
ដើម្បីគាំទ្រសាសនាក្នុងក្បាលដៃក្បាលដៃ ដែលបុព្វបុរសរបស់ពួកគេបានស្នើសុំការប្រកួតប្រជែង
នឹងសាហាវបំផុតដោយសារតែការប្រឆាំងនឹងវា នោះចុងសែបុប្ផរបស់សត្វចេប៉ាបនឹង
គួរមានអនុវត្តដោយអំណាចរួមបញ្ចូលគ្នារបស់ក្រុមជំនុំ និងរដ្ឋ។
នឹងមានការក្របត់ជាតិក្នុងផ្សេងៗសាសនា
ដែលនឹងបញ្ចប់តាំងដោយការវិនាសរបស់ជាតិប៉ុណ្ណោះ»។ Bible Training School,
February 2, 1913.

“បុរាណវិទ្យាជំនុំ” ដែលគួរមានផ្ទុកលំអ្នកនៅក្នុង “ម៉ោង” នៃការរុញជួយដ៏ដ៏ធំ
នោះគឺចាប់ផ្តើមអំពីគុយ ក៏គួរមានប្រៀបធៀបនឹង “បុរាណវិទ្យាជំនុំ”
ដែលមានបដិសេធមិនព្រមក្របច្បាប់បង្កាត់ចំពោះយសេបេល
នៅក្នុងសម័យរបស់អាល្លឺម៉ង់ដែរ។

ទោះជាយ៉ាងណា យើងមានទុកមនុស្សបុរាណវិទ្យាជំនុំនៅក្នុងអីស្រាអែល
គឺជាអស់ទាំងដងគង់ដែលមិនមានក្របច្បាប់បង្កាត់ដល់ព្រះហល
និងមាត់ទាំងអស់ដែលមិនមានច្រើនវា។ ១ ពង្សាវតារកូសតូ 19:18

ការយោងដំបូងទៅកាន់ «បុរាណវិទ្យាជំនុំ» កំណត់សម្គាល់អំពីក្រុមសម្លេងគ្រប់មួយដែលមានប
ដិសេធមិនព្រមក្របច្បាប់បង្កាត់យសេបេល
ហើយការយោងចុងក្រោយកំណត់ឲ្យយល់ដឹងថាដែលពិតជាក្របច្បាប់បង្កាត់យសេបេល។
នៅពេលអំណាចហាសសាសនាចក្រកាតូលិកយកល្មនៈលើដីដ៏រុងរឿង (សត្វពិសនៃដីនៃវិវរណៈ ជំពូក ១៣) នៅពេលចាប់ផ្តើមអំពីគុយគួរមានអនុវត្ត
នោះមានមនុស្សមួយក្រុមគួរមាន «ផ្ទុកលំអ្នក»
ហើយមនុស្សមួយក្រុមទៀតគួរឲ្យផុតពីដីនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ហាប៊ីឡូន

ពីព្រោះនោះពេលនោះសារឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូនចាប់ផ្តើមឡើង។

លោកនឹងចូលទៅក្នុងស្រុកដ៏រុងរឿងផងដែរ ហើយបុរសសេដ្ឋីនឹងត្រូវផ្តល់
ប៉ុន្មានទាំងនេះនឹងរួចផុតពីដៃរបស់លោក គឺអង្គរ និងម៉ូអាប
និងមន្ត្រីកាន់កាប់នៃក្រុងចៅអ័រម៉ូន។ ដានីយ៉ែល 11:41។

ពាក្យ «បុរសសេដ្ឋី» ជាពាក្យដែលបានបន្តថ្ងៃចូល
ពីព្រោះនោះពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យត្រូវបានអនុវត្ត
នោះមិនមែនមានបុរសសេដ្ឋីត្រូវបាន «បំផ្លាញរំលំ» ឡើយ
ប៉ុន្តែមានសមាជិកជាច្រើននាក់ជាបុគ្គលនៃពួក Seventh-day Adventists
ត្រូវបានបំផ្លាញរំលំវិញ ព្រោះនោះចំណុចនោះ
ពួកគេគឺជាមនុស្សស្មោះត្រង់ក្នុងការបន្តទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធលើនៃវេតាទីបី។ ពួកគេគឺជា
«មនុស្សសេដ្ឋី» នោះ ពីព្រោះពួកគេអនុវត្តនៃត្រូវបានហៅឱ្យស្ថិតនៅក្នុងចំ
ណោមអ្នកដែលបានទទួលត្រូវបានបំផ្លាញរំលំ ប៉ុន្តែពួកគេបានបដិសេធការហៅនោះ។

ហើយទ្វេរមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា មិត្តអើយ
តើអ្នកបានចូលមកទីនេះដោយរបៀបណា
ខណៈដែលមិនមានសម្បត្តិកប់ពាក់អាពាហ៍ពិពាហ៍? ហើយគាត់និយាយអ្វីមិនចេញ។
រួចសូមចម្លើយព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកអ្នកបម្រើថា ចងគាត់ទាំងដទៃផង
នាំគាត់ចេញទៅ ហើយបោះគាត់ទៅក្នុងស្រះក្នុងដីដីខាងក្រៅ;
នោះទីនោះនឹងមានការយំ និងការសង្កេតឲ្យឲ្យឆ្ងាយ។
ដូច្នេះមានមនុស្សសេដ្ឋីត្រូវបានហៅ ប៉ុន្តែមានតិចនាក់ដែលត្រូវបានរើសតាំង។
ម៉ាថាយ 22:12-14។

ការបោះបង្គោលនោះត្រូវបានបំផ្លាញមនុស្សគឺជំងឺ និងបុរសនានាទៅក្នុងដានីយ៉ែលជំពូកទី៦
កំពុងបញ្ជាក់អំពីការដាក់ទោសអំណាចសាសនាដែលបោះបង្គោលនោះអំណាចរដ្ឋ។

ស្តេចទ្រង់បានបង្កគាប់
ហើយគេបាននាំបុរសទាំងនោះដែលបានចោទប្រកាន់ដានីយ៉ែល មក
ហើយគេបានបោះពួកគេ ព្រមទាំងកូនៗ និងភរិយារបស់ពួកគេ ទៅក្នុងរូងភ្នំ;
ហើយគេទាំងនោះបានមានអំណាចលើពួកគេ
ហើយបានបំបាក់ឆ្នាំងទាំងអស់របស់ពួកគេដោយឥតគិតថ្លៃ
មុនពួកគេធ្វើការទៅដល់ហាត្យុងផង។ ដានីយ៉ែល 6:24។

យើងនឹងបន្តសង្រៀនដានីយ៉ែលនៃក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត។

ហើយតើខ្ញុំត្រូវនិយាយអ្វីទៀត?
ដូច្នេះពេលនេះមិនល្មមសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការរៀបរាប់អំពី កខោន និង ហាក់ និង
សាស្ត្រ និង យ៉ែប៉ា; ហើយអំពី ដាវីឌ ផង និង សាយ្យអ៊ែល និង ពួកហោរា;
ពួកគេដោយសារសេចក្តីជំនឿ បានបង្កក្បាច់បន្តគ្នា បានប្រព្រឹត្តសេចក្តីសុចរិត
បានទទួលព្រះបន្ទូលសន្យា បានបិទមាត់ស៊ីងហា។ ហេប្រើ ១១:៣២, ៣៣។